

2080901280

Vragen van het lid **Koşer Kaya** (D66) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *discriminatie van alleenstaanden in pensioen*. (Ingezonden 29 september 2008)

1
Heeft u kennisgenomen van het onderzoek waaruit blijkt dat alleenstaande werknemers minder profijt hebben van een pensioenregeling dan werknemers met een partner, ook al kunnen zij een opgebouwd partnerpensioen uitruilen voor een hoger ouderdomspensioen?¹

2
Is het u bekend dat de verplichting voor alleenstaande werknemers om deel te nemen aan een collectieve regeling betreffende een partnerpensioen gefinancierd op risicobasis voor deelnemers met een partner, een inperking is van de reikwijdte van het in 1994 toegevoegde artikel 2b PSW (thans artikel 60 Pensioenwet), waarin de verplichting was opgenomen tot gelijkwaardige keuzemogelijkheden tussen nabestaandenpensioen, ongeacht burgerlijke staat, of een hoger dan wel eerder ingaand ouderdomspensioen?

3
Deelt u de opvatting, dat de verplichte deelname van alleenstaande werknemers aan een risicogefinancierd partnerpensioen,

waarvan de deelname is uitgezonderd van het keuzerecht, niet voldoet aan het beginsel van gelijk loon voor gelijkwaardige arbeid?²

4
Herinnert u zich het arrest van de Hoge Raad van 7 mei 1993, rek.nr. 8152 (NJ 1995/259), inzake het betalen van een lager salaris aan een ongehuwde werknemer dan aan een gehuwde werknemer die dezelfde arbeid verricht? Klopt het dat de Hoge Raad (HR) oordeelde dat dit in strijd is met artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (ECOSOC) dat beoogt «een gelijke beloning voor werk van gelijke waarde zonder onderscheid van welke aard ook» te waarborgen? Kunt u bevestigen dat de HR tevens strijdigheid constateerde met artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten (BUPO), dat een verbod behelst van discriminatie wegens ondermeer «status», waaronder, naar het oordeel van de HR, begrepen het al of niet gehuwd zijn.

5
Herinnert u zich uw uitspraak in uw brief van 25 maart 2008 aan de Tweede Kamer³ dat de verschuiving in de financiering van het nabestaandenpensioen van opbouwbasis naar risicobasis te maken heeft onder andere met het feit dat de zorgplicht voor de partner nu een individuele

verantwoordelijkheid is, waar voorheen sprake was van een collectieve verantwoordelijkheid?

6
Kunt u uitleggen hoe deze laatste uitspraak valt te rijmen met de feiten zoals hierboven weergegeven in de eerste vragen?

7
Kunt u uitleggen waarom het onderscheid, door de verplichte deelname van alleenstaande werknemers aan een niet-uitruikbaar partnerpensioen voor deelnemers met een partner, wèl geoorloofd zou zijn, terwijl het onderscheid door het hanteren van verschillende franchises voor alleenstaanden en gehuwden zoals het geval was in de Abp-wet tot 1995 niet meer geoorloofd was?

8
Bent u bereid de Pensioenwet zodanig aan te passen, dat wordt voldaan aan gelijkwaardige keuzemogelijkheden, zoals in 1994 in artikel 2b PSW was bepaald, respectievelijk aan het beginsel van gelijke beloning?

¹ Iedereen wint, maar sommigen meer dan anderen, door drs. K. Aarssen AAG en drs. B.J. Kuipers (in Kosten en baten van collectieve pensioensystemen, red. S.G. van der Lecq en dr. O.W. Steenbeek, Kluwer 2006).

² MvA, Eerste Kamer 2000/2001, 26 711, nr. 14a, pag. 2.

³ Kamerstuk 30 413, nr. 108, vergaderjaar 2007–2008.